

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ (2α Ἰανουαρίου)

Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ καὶ ὁ Φραγκίσκος τῆς Ἀσίζης Μία συγκλονιστικὴ Ἀποκάλυψη καὶ Μαρτυρία

Τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο ἀναφέρουμε παρακάτω μᾶς μετὰ-δόθηκε προφορικὰ, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1931, ἀπὸ τὸν κ. Κ., ὁ ὁποῖος κατόπιν μᾶς τὸ ἔστειλε σὲ μία ἐπιστολή. **Αὐτὴν** τὴν ἐπιστολὴν θὰ χρησιμοποιήσουμε καὶ ἐδῶ.

Εἶναι κοινῶς γνωστὸ, ὅτι ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ γνώριζε ἐκ πείρας καὶ εἶπε πάνω ἀπὸ μία φορά, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς διατηρήθηκε σὲ ὅλη του τὴν πληρότητα καὶ ἀγνότητα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο εἶναι πάρα πολὺ ἐκπληκτικὸ καὶ πειστικὸ εἶναι ἡ δική του θεϊκὴ ἀρετὴ καὶ τὸ πλῆρωμα τῆς Χάριτος, ἡ ὁποία ἐνοικοῦσε σὲ αὐτὸν μὲ τέτοια «δύναμη» (Μάρκ. 9:1), ποὺ σπάνια εὑρίσκει κανεὶς ἀκόμη καὶ στοὺς παλαιοὺς Ἀγίους.

Εἶναι ἀρκετὸ νὰ ἀναφέρουμε ἀπλῶς τὴν συνομιλία τοῦ Ν. Α. Μοτοβίλωφ μὲ τὸν Ἅγιο, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας θαυματουργικὰ μεταμορφώθηκε, ὅπως ὁ Κύριος στὸ Ὅρος Θαβώρ, γιὰ νὰ στερεώσει, χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία πράγματι διατηρεῖ ἀκόμη τὴν ἀρχικὴ τῆς γνησιότητα, ζωτικότητα, πληρότητα καὶ τελειότητα.

Ἀλλὰ ἄς παραθέσουμε τοὺς δικoὺς του λόγους:

«**Ε**μεῖς ἔχουμε τὴν Ὁρθόδοξη Πίστην ποὺ δὲν ἔχει οὔτε τὴν ἐλάχιστη κηλίδα».

«**Σ**ὰς παρακαλῶ καὶ σὰς ἱκετεύω», ἔλεγε σὲ ἄλλη περίστασις σὲ κάποιους Παλαιόπιστους, «πηγαίνετε στὴν Ἑλληνορωσικὴ Ἐκκλησία. **Ἦ**χει ὅλη τὴν δύναμη καὶ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. **Κ**αθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

Αὐτὴ ἡ μαρτυρία ἔχει κατατεθεῖ καὶ ἀπὸ κάποιον ὁπαδὸ ἄλλης ὁμολογίας. **Τ**ὰ γεγονότα εἶναι τὰ ἐξῆς.

* * *

«**Έ**νας φίλος μου», γράφει ὁ κ. Κ., «μοῦ διαβίβασε μία ἐπιστολὴ γραμμένη στὰ Γαλλικά, στὴν ὁποία μία κυρία ἀπὸ τὴν Ἀλσατία [περιοχὴ τῆς ΒΑ Γαλλίας, στὰ σύνορα μὲ τὴν Γερμανία], τοῦ ζητοῦσε νὰ τῆς στείλει κάτι σχετικὸ μὲ τὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία: ἓνα βιβλίο μὲ προσευχὰς ἢ κάτι παρόμοιο. **Α**ν δὲν κάνω λάθος, αὐτὸ συνέβη τὸ ἔτος 1925.

Τῆς ἔστειλαν κάτι ὡς ἀπάντηση στὴν ἐπιστολὴ τῆς καὶ τὸ ζήτημα παρέμεινε ἐκεῖ γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα.

Τὸ 1927 ἤμουν σὲ ἐκείνην τὴν περιοχὴ καὶ προσπάθησα νὰ γνωρισθῶ μὲ τὴν κυρία αὐτή. **Ε**κείνη ὅμως ἔλειπε γιὰ τὶς καλοκαιρινὲς τῆς διακοπὲς καὶ ἔτσι γνώρισα μόνον τὴν πεθερά τῆς, μία ἡλικιωμένη κυρία μεγάλῃς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀγνότητος καρδιάς.

Μοῦ εἶπε ὅτι ἡ οἰκογένειά τους εἶχε παλαιὰ καὶ εὐγενῆ καταγωγὴ ἀπὸ τὴν Ἀλσατία, ἀπὸ τοὺς Ν. Ν., καὶ ὅτι αὐτοὶ ἦταν Προτεστάντες. **Π**ρέπει νὰ ποῦμε, ὅτι στὴν περιοχὴ αὐτὴ τῆς Ἀλσατίας οἱ χωρικοὶ ἔχουν διαφορετικὰ πιστεύω, οἱ μισοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ Προτεστάντες. **Ε**χουν κοινὸ ναό, στὸν ὁποῖο τελοῦν τὶς Ἀκολουθίες τους ἐναλλάξ. **Σ**τὸ βάθος τοῦ ναοῦ ὑπάρχει ἓνα ρωμαϊκὸ θυσιαστήριο μὲ ἀγάλματα καὶ ὅλα τὰ προσαρτήματα. **Ο**ταν ἔχουν Ἀκολουθία, οἱ Προτεστάντες σύρουν ἓνα παραπέτασμα μπροστὰ ἀπὸ τὸ Καθολικὸ θυσιαστήριο, ξετυλίζουν τὴν τράπεζά τους στὸ μέσον καὶ προσεύχονται.

Πρόσφατα ἔχει δημιουργηθεῖ κάποιο κίνημα στὴν Ἀλσατία μεταξὺ τῶν Προτεσταντῶν ὑπὲρ τῆς λατρείας τῶν Ἀγίων. **Α**ὐτὸ συνέβη μετὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ βιβλίου τοῦ Σαμπατιέ γιὰ τὸν [Καθολικὸ Ἅγιο] Φραγκίσκο τῆς Ἀσίζης. **Π**αρόλο πὺν αὐτός, [ὁ Σαμπατιέ] ἦταν Προτεστάντης, γοητεύθηκε ἀπὸ τὸν τρόπο ζωῆς αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου ἔπειτα ἀπὸ ἐπίσκεψή του στὴν Ἀσίζη. **Η** οἰκογένεια τῶν φίλων μου μαγεύθηκε καὶ αὐτὴ ἀπὸ αὐτὸ τὸ βιβλίο. **Α**ν καὶ παρέμειναν στὸν Προτεσταντισμὸ, παρ' ὅλα αὐτά, ἐνιωθαν ἀνικανοποίητοι ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἰδιαίτερα ἀγωνίζονταν γιὰ μία ἀποκατάσταση τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς τιμῆς τῶν Ἀγίων. **Ε**πιπλέον, χαρακτηριστικὸ ἦταν πῶς, ὅταν ὁ Ἱερέας ἔκανε τὴν τελετὴ τοῦ γάμου, τοῦ ζητοῦσαν νὰ μὴν σύρει τὸ παραπέτασμα ἐπάνω ἀπὸ τὸ Καθολικὸ θυσιαστήριο, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τουλάχιστον τὰ ἀγάλματα τῶν Ἀγίων. **Η** καρδιά τους ἀναζητοῦσε τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία.

Κάποτε ἡ νεαρὴ σύζυγος ἦταν ἄρρωστη καὶ καθόταν στὸν κῆπο, διαβάζοντας τὸν “*Βίο τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου τῆς Ἀσίζης*”. **Ο** κῆπος ἦταν

όλάνθιστος. **Ἡ** ήσυχία τῆς ὑπαίθρου τὴν περιτύλιγε. **Κ**αθὼς διάβαζε τὸ βιβλίον, ἔπεσε σὲ ἐλαφρὸ ὕπνο.

“Δὲν γνωρίζω καὶ ἡ ἴδια πῶς ἔγινε”, μοῦ ἔλεγε ἀργότερα. **“**Εἶδα ξαφνικὰ τὸν ἴδιον τὸν Φραγκίσκο νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος μου, καὶ μαζί του ἓναν παπούλη σαν πατριάρχη, κυρτωμένο, ἀλλὰ πού ἀκτινοβολοῦσε”, εἶπε, δείχνοντας μὲ αὐτὸ τὴν προχωρημένη του ἡλικία καὶ τὴν σεβάσμια ἐμφάνισή του. **Ἦ**ταν ὅλος στὰ λευκά. **Αὐ**τὴ ἔνιωσε τρόμο, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἦρθαν ἀρκετὰ κοντὰ της καὶ ὁ Φραγκίσκος εἶπε:

● **“Κ**όρη μου, ζητᾷς τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία. **Εἶ**ναι ἐκεῖ, ὅπου βρίσκεται ἐκεῖνος. **Αὐ**τὴ ἡ Ἐκκλησία στηρίζει τοὺς πάντες καὶ δὲν χρειάζεται στήριγμα ἀπὸ κανέναν”.

Ὁ πάλλευκος Γέροντας παρέμενε σιωπηλὸς καὶ μόνον χαμογελοῦσε ἐπιδοκιμαστικὰ μὲ τοὺς λόγους τοῦ Φραγκίσκου. **Τ**ὸ ὄραμα τελείωσε. **Ἡ** γυναίκα συνῆλθε, κάπως. **Κ**αὶ κατὰ κάποιον τρόπο τῆς ἦρθε ἡ σκέψη: **“**Αὐτὸ συνδέεται μὲ τὴν Ρωσικὴ Ἐκκλησία”. **Κ**αὶ ἀπροσδόκητα, εἰρήνην ἐπισκίασε τὴν καρδιά της».

«Μετά ἀπὸ τὸ ὄραμα αὐτὸ γράφηκε ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποία ἀνέφερα στὴν ἀρχή.

Δύο μῆνες ἀργότερα ἤμουν πάλι στὸ σπίτι τους· καὶ αὐτὴν τὴν φορὰ ἔμαθα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν γυναῖκα πού εἶχε τὸ ὄραμα μία ἀκόμη λεπτομέρεια.

Εἶχαν προσλάβει ἓναν Ρῶσο ἐργάτη. **Ὅ**ταν ἐπισκέφθηκε τὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ δεῖ ἂν αὐτὸς εἶχε τακτοποιηθεῖ ἄνετα, εἶδε ἐκεῖ μία μικρὴ εἰκόνα καὶ ἀναγνώρισε σὲ αὐτὴν τὸν Γέροντα πού εἶχε δεῖ στὸν ἐλαφρὸ ὕπνο της μαζί μὲ τὸν Φραγκίσκο. **Ἐ**κπληκτικὴ καὶ τρομαγμένη ρώτησε: **“**Ποῖός εἶναι, ἐκεῖνος ὁ παπούλης”;

“Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ, ὁ Ὁρθόδοξος Ἅγιός μας”, ἀπάντησε ὁ ἐργάτης. **Τ**ότε ἐκείνη κατὰλαβε τὸ νόημα τῶν λόγων τοῦ Φραγκίσκου, ὅτι ἡ ἀλήθεια βρίσκεται στὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία».

(*) Ἀρχιμανδρίτου π. Λάζαρου Μούρ, Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, Πνευματικὴ Βιογραφία, σελ. 209-212, ἐκδόσεις Ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, 2005. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*